



Programma I

Ludwig van Beethoven - Revolutionair en Innovatief

Baanbrekend, grensverleggend en vernieuwend

'Voorlopige' keuze uit onderstaande sonates

Misha Fomin maakt een begin aan een prestigieus megaproject en een lang gekoesterde wens: het opnemen en in het jaar 2027 het integraal uitvoeren van de complete cyclus van de tweeëndertig pianosonates van Beethoven. Een uitdaging, die iedere pianist van wereldstatuur uiteindelijk wenst aan te gaan. Het jaar waar naar toe gewerkt wordt is 2027, het 200^{ste} herdenkingsjaar van het overlijden van een muzikaal genie. Beethoven componeerde deze monumentale reeks tussen 1795 en 1822. In al hun verscheidenheid en verrassende individualiteit vereisen deze meesterlijke sonates een indrukwekkende technische beheersing van het instrument. De eerste registratie heeft reeds plaatsgevonden in Moskou.

Nr. 1 Sonate op. 2 nr. 1 in F mineur - **Nr. 3** Sonate op. 2 nr. 3 in C majeur - **Nr. 8** Sonate op. 13 in C mineur ("Pathétique") (1798) - **Nr. 12** Sonate op. 26 in As majeur ("Funeral March") (1801) - **Nr.15** Sonate op. 28 in D majeur ("Pastorale") (1801) - **Nr.14** Sonate no. 2 in Cis mineur 'Sonata quasi una fantasia' ("Moonlight")
Nr.26 Sonate op. 81a in Es majeur ("Les Adieux-Das Lebewohl") (1810) - **Nr.30** Sonate op. 109 in E majeur

Vanaf 2020

Nr.2 Sonate nr. 2 in A majeur - **Nr.23** Sonate F mineur op. 57 ("Appassionata") (1805) -
Nr.17 Sonate no. 2 in D mineur ("Sturm und Drang")

Programma II

Beethoven & Rachmaninov - Beeldend en Lyrisch

Rachmaninov	9 Études-Tableaux op. 39
Beethoven	Sonate*

(*Naar keuze)

Beethoven en Rachmaninov, beiden pianisten die precies wisten hoe te schrijven voor de piano. Beiden componeerden ze symfonisch en orkestraal, lyrisch, heftig en virtuoos voor dit instrument.

Het laatste wat Rachmaninov componeerde voordat hij Rusland verliet (1917) was opus 39, hetgeen uit negen études bestaat. De naam Études Tableaux suggereren beelden in geluid, zoals bij Moessorgski's Schilderijtentoonstelling. Zeker is wel dat beelden aan deze stukken ten grondslag liggen, maar Rachmaninov zei zelf: "Ik geloof niet in de kunstenaar die zijn beelden moet verduidelijken. Laat ze vooral zichzelf schilderen als wat ze in essentie suggereren." Net als in de ballades, études en de préludes van Chopin worden in de Études Tableaux een motief of een piano-technische uitdaging als uitgangspunt gekozen bij wijze van beginpunt en van daaruit wordt een groter klankweefsel gevormd. Er wordt een overvloed aan kleuren en klanken getoond die het emotionele bereik van de componist zijn expressiviteit laten horen. Ze worden gekenmerkt door een nieuw soort bondigheid en een nieuw virtuoos pianistisch niveau.

Overleg met de programmeur betreffende de samenstelling van het programma. Locatie, concerttijd of publiek kan aanleiding zijn het programma naar wens aan te passen.